

Vergaderjaar 2001–2002 Nr. 153

28 134

Verdrag inzake toestemming voor de doorreis van Joegoslavische staatsburgers zonder verblijfsrecht; Berlijn, 21 maart 2000

Nr. 1

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 29 november 2001

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 29 november 2001.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens één van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 29 december 2001.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste lid, en artikel 5, eerste lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 21 maart 2000 te Berlijn totstandgekomen verdrag inzake toestemming voor de doorreis van Joegoslavische staatsburgers zonder verblijfsrecht (Trb. 2001, 140 en 188).¹

Een toelichtende nota bij dit Verdrag treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. J. van Aartsen

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

1. Algemeen

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).

Op 21 maart 2000 is te Berlijn het Verdrag inzake toestemming voor de doorreis van Joegoslavische staatsburgers zonder verblijfsrecht tot stand gekomen. Op die datum werd het verdrag ondertekend voor Albanië, Bosnië-Herzegowina, Duitsland, Hongarije, Italië, Kroatië, Oostenrijk, Slovenië en Zwitserland. Op basis van het verdrag wordt de mogelijkheid gecreëerd voor Joegoslavische staatsburgers, die niet meer voldoen aan de geldende voorwaarden voor verblijf, ten behoeve van hun terugkeer naar de Federale Republiek Joegoslavië eenmalig door te reizen via het grondgebied van de verdragspartijen. Hieronder dient ook de vrijwillige eenmalige doorreis naar Kosovo te worden verstaan.

Het verdrag biedt de mogelijkheid aan andere staten om toe te treden. Voor het Koninkrijk werd reeds een verzoek tot toetreding gedaan, dat bedoeld was als voorbereiding voor de verdere te volgen procedure. Aangezien dat verzoek direct werd geaccepteerd, is het verdrag ingevolge artikel 8 op 11 augustus 2001 voor ons land van kracht geworden. Derhalve wordt hierbij de toetreding ter parlementaire goedkeuring achteraf aangeboden, met een beroep op artikel 10 van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen. Het faciliteren van een zo spoedig mogelijke terugkeer van betrokkenen naar hun land is uiteraard van het grootste belang, zowel voor henzelf als voor ons land.

De Nederlandse toetreding tot het verdrag kan een bijdrage leveren aan de daadwerkelijke terugkeer van Joegoslavische staatsburgers die niet meer voldoen aan de voorwaarden voor verblijf in Nederland. Het verdrag bevat daartoe praktische afspraken omtrent de te volgen procedure met betrekking tot de eenmalige doorreis via het grondgebied van de staten die partij zijn bij het verdrag. De praktijk heeft geleerd dat hiermee een mogelijkheid wordt gecreëerd voor Joegoslavische staatsburgers, die niet meer voldoen aan de geldende voorwaarden voor verblijf, om over land terug te keren naar de Federale Republiek Joegoslavië, zonder dat daarvoor een transitvisum vereist is.

2. Het Verdrag

In het verdrag worden geen verplichtingen aangegaan tot het verwijderen van personen. Het bevat ook geen bepalingen die wijziging brengen in de rechtsbescherming die een vreemdeling geniet naar het nationale recht van partijen. Het verdrag strekt uitsluitend ertoe de feitelijke terugkeer van Joegoslavische staatsburgers die op grond van het nationale recht van partijen geen recht hebben op verblijf, te vergemakkelijken.

Zo regelt *artikel 1* de voorwaarden voor de doorreis van Joegoslavische staatsburgers. In het tweede lid worden de reisdocumenten beschreven waarover ten behoeve van de terugreis beschikt dient te worden. Voor de terugkeer naar Kosovo kan voor zover nodig een nationaal vervangend reisdocument van de verdragspartijen (zie pagina 10 e.v. van het Tractatenblad) of een internationaal vervangend reisdocument (EU-Laissez-Passer) worden verstrekt. Het derde lid verplicht de staat van vertrek tot hernieuwde toelating van personen voor wie de vrijwillige voortzetting van de reis door mogelijke transitstaten of de binnenkomst in de staat van bestemming niet gewaarborgd is.

Artikel 2 dient in samenhang met het derde lid van artikel 1 te worden gelezen en verplicht de staat van vertrek gegevens ter identificatie te registreren met het oog op de mogelijke hernieuwde toelating. De kosten die voor een verdragspartij ontstaan door de hernieuwde toelating, worden gedragen door de staat van vertrek.

Ter bescherming van persoonsgegevens bevat *artikel 3* een aantal bepalingen waaraan het registreren en verstrekken van persoonsgegevens is onderworpen. Persoonsgegevens mogen alleen worden geregistreerd of verstrekt voorzover dit noodzakelijk is voor de uitvoering van het verdrag.

Ingevolge *artikel 5* worden de verdragspartijen verplicht problemen die zich bij de toepassing van het verdrag mochten voordoen, in gezamenlijk overleg op te lossen.

3. Koninkrijkspositie

Het verdrag zal, wat het Koninkrijk betreft, alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Justitie,
A. H. Korthals

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. J. van Aartsen